

KODEKS RAVNANJA, KI GA JE ODOBRILO SKUPINA KOORDINATORJEV ZA DIREKTIVO 2005/36/ES O PRIZNAVANJU POKLICNIH KVALIFIKACIJ¹

NACIONALNE UPRAVNE PRAKSE, KI SPADAJO POD DIREKTIVO 2005/36/ES

Izjava o omejitvi odgovornosti: ta kodeks ni pravno zavezujoč instrument. Vendar pa temelji na Direktivi 2005/36/ES in Pogodbi ES, kot sta razloženi v sodni praksi Sodišča Evropskih skupnosti. Pritožbe glede neupoštevanja tega kodeksa pri pristojnih organih se bodo torej preučile ob upoštevanju teh pravnih podlag.

¹ Uradni list Evropske unije – L 255, 30.9.2005.

I. INFORMACIJE

	<p>1. Informacije, ki jih mora odhajajočemu migrantu zagotoviti kontaktna točka v matični državi članici</p>
<p>A. NAJBOLJŠA PRAKSA</p>	<p><u>Migrantu se zagotovijo informacije in/ali dokumenti, navedeni v stolpcu B, in:</u></p> <ul style="list-style-type: none"> (a) naslov, na katerem je mogoče najti nacionalni vodnik o Direktivi, ki so ga izdelale država članica gostiteljica in tudi druge države članice² (e-pošta, spletna stran itd.); na zahtevo je treba zagotoviti papirni izvod; (b) spletni naslov EURES-a³ in EURES svetovalcev, ki lahko zagotovijo dodatne informacije v državi članici gostiteljici (na primer o razpoložljivosti delovnih mest ali socialni varnosti); (c) [kontaktne podrobnosti o ustrezni enotni kontaktni točki za izpolnitev postopkov, kadar se izvaja direktiva o storitvah];⁴ (d) migrant je na zahtevo obveščen, ali je poklic, ki ga želi opravljati v državi članici gostiteljici, v tej državi članici zakonsko urejen; pri poklicih iz naslova III, poglavje 1, Direktive je migrant obveščen o ravni, ki je na podlagi člena 11 Direktive določena za kvalifikacijo države članice gostiteljice; (e) migrant, ki želi opravljati storitev v drugi državi članici, je na zahtevo obveščen o tem, ali je treba predložiti prijavo, in prejme seznam poklicev, v zvezi s katerimi se preverjajo kvalifikacije, ali naslov, na katerem je ta seznam na voljo; (f) informacije, kako dobiti seznam zapriseženih prevajalcev, če tak seznam obstaja, v matični državi članici in če je to ustrezno (glej točko 6).
<p>B. SPREJEMLJIVA PRAKSA</p>	<p><u>Migrantu se zagotovijo naslednje informacije in/ali dokumenti:</u></p> <ul style="list-style-type: none"> (a) ime, naslov, telefonska številka, številka telefaksa, e-naslov in naslov spletne strani, če obstaja, kontaktne točke v državi članici gostiteljici; (b) naslov spletne strani GD Evropske komisije za notranji trg in storitve⁵ z navedbo, da je na tej spletni strani mogoče najti naslednje dokumente: Direktivo 2005/36/ES, vodnik za uporabnike, kodeks ravnanja, podatkovno bazo o zakonsko urejenih poklicih⁶; na zahtevo se zagotovijo papirni izvodi Direktive, vodnika za uporabnike in kodeksa ravnanja; na zahtevo se zagotovi papirni izvod ustreznega izvlečka podatkovne baze o zakonsko urejenih poklicih;

² Vodnika sta na voljo za Italijo in Švedsko.

³ <http://ec.europa.eu/eures/home.jsp?lang=sl>

⁴ Začne veljati, ko je v državi članici vzpostavljena enotna kontaktna točka.

⁵ http://ec.europa.eu/internal_market/qualifications/index_en.htm

⁶ http://ec.europa.eu/internal_market/qualifications/regprof/index.cfm?lang=en

	<p>(c) navedba ravni, ki je na podlagi člena 11 Direktive določena za kvalifikacijo migranta;</p> <p>(d) ime, naslov, telefonska številka, številka telefaksa, e-naslov in naslov spletne strani nacionalnih pristojnih organov, ki izdajajo potrdila, določena v Direktivi, in zlasti za kvalifikacije, za katere velja avtomatično priznavanje v skladu z naslovom III, poglavje III, in ki izpolnjujejo minimalne pogoje usposobljenosti, tako imenovano „potrdilo o skladnosti“ (Priloga VII.2); potrdilo o tem, da je usposabljanje zakonsko urejeno; potrdilo o poklicnih izkušnjah za poklice iz naslova III, poglavje II; potrdilo o poklicnih izkušnjah (člen 3(3) in Priloga VII(1)(c)); dokazila, če obstajajo, o dobrem imenu ali ugledu, neobstoju stečaja, prekinitve ali prepovedi opravljanja poklica v primeru resne poklicne kršitve ali kaznivega dejanja (Priloga VII(1)(d)) in dokazilo o nekaznovanosti (člen 7(e)); če je treba nekatere dokumente overiti (glej točko 5 kodeksa), je treba migranta obvestiti, kako lahko to stori (potrebne formalnosti in organ izdajatelj);</p> <p>(e) kontaktna točka matične države članice bo migrantu na zahtevo zagotovila dodatne informacije in pomoč v primeru težav med postopkom priznavanja (glej točke 9, 10, 11, 12 in 14 kodeksa ravnanja); migranta bo tudi obvestila, da lahko stopi v stik s kontaktno točko države članice gostiteljice v primeru težav med postopkom priznavanja in da bo v takem primeru prejel dodatne informacije in pomoč (glej točke 9, 10, 11, 12 in 14 kodeksa ravnanja).</p>
C. NESPREJEMLJIVA PRAKSA	(a) <u>Migrant dobi manj informacij, kot je navedeno v stolpcu B.</u>
	2. Informacije, ki jih mora prihajajočemu migrantu zagotoviti kontaktna točka v državi članici gostiteljici
A. NAJBOLJŠA PRAKSA	<p><u>Migrantu se zagotovijo informacije in/ali dokumenti, navedeni v stolpcu B, in:</u></p> <p>(a) naslov, na katerem je mogoče najti nacionalni vodnik o Direktivi, ki ga je izdelala zadevna država članica (e-pošta, spletna stran itd.); na zahtevo je treba zagotoviti papirni izvod;</p> <p>(b) spletni naslov EURES-a⁷ in EURES svetovalcev, ki lahko zagotovijo dodatne informacije (na primer o razpoložljivosti delovnih mest ali socialni varnosti).</p>
B. SPREJEMLJIVA PRAKSA	<p><u>Migrantu se zagotovijo naslednje informacije in/ali dokumenti:</u></p> <p>(a) kontaktna točka v državi članici gostiteljici bo migranta usmerila k pristojnemu organu, kateremu mora poslati svojo prošnjo [ali k ustrezni enotni kontaktni točki, kadar se izvaja direktiva o storitvah]⁸;</p> <p>(b) migrant je na zahtevo obveščen, ali je poklic, ki ga želi opravljati v državi članici gostiteljici, v tej državi članici zakonsko urejen; pri poklicih iz naslova III, poglavje 1, Direktive je migrant obveščen o ravni, ki je na podlagi člena 11 Direktive določena za kvalifikacijo države članice gostiteljice;</p> <p>(c) če tega ni sporočila že kontaktna točka matične države članice, ker migrant ni stopil v stik s to kontaktno točko, naslov spletne strani GD Evropske komisije za notranji trg in storitve z navedbo, da je na tej spletni strani mogoče najti naslednje dokumente: Direktivo 2005/36/ES, vodnik za uporabnike, kodeks ravnanja, podatkovno bazo o zakonsko urejenih poklicih; na zahtevo se zagotovijo papirni izvodi Direktive, vodnika za uporabnike in kodeksa ravnanja; na zahtevo se zagotovi papirni izvod ustreznega izvlečka podatkovne baze o zakonsko urejenih poklicih;</p>

⁷ <http://ec.europa.eu/eures/home.jsp?lang=sl>

⁸ Glej opombo 4.

	<p>(d) na zahtevo ime, naslov, telefonska številka, številka telefaksa, naslov e-pošte in naslov spletne strani, če obstaja, kontaktne točke v matični državi članici (da se na primer migranti obvestijo, kje lahko dobijo dokazila iz matične države članice (glej točko 1.B.(d));</p> <p>(e) če tako zahteva migrant, naslov spletne strani, na kateri je mogoče najti ustrezní zakon, s katerim se prenaša direktiva v zvezi s poklicem, ki ga želi migrant opravljati, ali elektronsko obvestilo o zakonu; na zahtevo je treba zagotoviti papirni izvod;</p> <p>(f) informacije o pravilih, s katerimi se ureja opravljanje poklica (npr. registracija pri poklicnem organu, pravice in dolžnosti poklica, stalen strokovni razvoj, pravila o članih, socialna zakonodaja, etična pravila itd.), in če je to ustrezno, o sindikalnih in poklicnih organizacijah; te informacije se lahko na primer zagotovijo z navedbo naslovov spletnih strani, na katerih so ta vprašanja posebej obravnavana, ali elektronsko;</p> <p>(g) migrante, ki želijo opravljati storitev, je treba obvestiti, ali je treba predložiti prijavo in ali se v zvezi s poklicem, ki ga želi opravljati, preverjajo kvalifikacije;</p> <p>(h) kadar okoliščine migranta niso zajete v Direktivi 2005/36/ES (npr. prošnja za akademsko priznanje), mu je treba zagotoviti dovolj informacij, na podlagi katerih bo lahko svojo prošnjo preusmeril na odgovorno službo;</p> <p>(i) obvestitev migranta, da lahko stopi v stik s kontaktno točko države članice gostiteljice v primeru težav med postopkom priznavanja in da bo v takem primeru prejel dodatne informacije in pomoč.</p>
<p>C. NESPREJEMLJIV A PRAKSA</p>	<p>(a) <u>Migrant dobi manj informacij, kot je navedeno v stolpcu B.</u></p>

II. DOKUMENTI

	<p>3. Dokumenti, za katere je mogoče zahtevati, naj jih migrant predloži pristojnemu organu v državi članici gostiteljici za namen ustanovitve</p>
<p>A. NAJBOLJŠA PRAKSA</p>	<p>(a) V primeru uporabe člena 12 Direktive pristojni organ matične države članice pristojnemu organu države članice gostiteljice zagotovi informacije, ki mu omogočajo, da pojasni status ustrezne enakovredne stopnje kvalifikacije, najbolje v obliki dokumenta iz Priloge A k temu kodeksu.</p> <p>(b) [Če za poklice iz naslova III, poglavje 1, migranti ne morejo zagotoviti potrebnih informacij, bi moral pristojni organ države članice gostiteljice pridobiti informacije o usposabljanju, ki ga je opravil migrant, z uporabo sistema IMI⁹ za postavljanje ustreznih vprašanj.]</p> <p>(c) [Če ima pristojni organ države članice gostiteljice kakršne koli dvome ali vprašanja v zvezi z dokumenti, navedenimi v stolpcu B, ki jih je zagotovil migrant, to sporoči z uporabo sistema IMI.]¹⁰</p>
<p>B. SPREJEMLJIVA PRAKSA</p>	<p>Od migranta je mogoče zahtevati, naj predloži:</p> <p>(a) potrdilo o državljanstvu, na primer kopijo osebne izkaznice ali potnega lista;</p> <p>(b) kopijo potrdila o strokovni usposobljenosti ali dokazila o formalnih kvalifikacijah, ki omogočajo dostop do poklica, kakor sta opredeljena v členu 3.1(b), 3.1(c) in členu 11 Direktive;</p> <p>(c) informacije o naravi kvalifikacije iz člena 12 Direktive, kakor so določene v standardnem obrazcu (dokument v Prilogi A k temu kodeksu), če je migrant ta obrazec dobil od matične države članice ali kakor koli drugače;</p> <p>(d) pristojni organ države članice gostiteljice lahko migrantom svetuje, naj predložijo informacije o stalnem strokovnem razvoju, seminarjih in vseh oblikah usposabljanja, ki so se ga udeležili poleg začetnega usposabljanja, ker lahko dodatno usposabljanje nadomesti pomembne razlike med kvalifikacijami in migrantom omogoči, da se izognejo dopolnilnemu ukrepu;</p> <p>(e) dokazilo o prosilčevih poklicnih izkušnjah: če so take poklicne izkušnje predhodni pogoj za uporabo Direktive 2005/36/ES (to je kadar niti poklic niti usposabljanje nista zakonsko urejena v matični državi, poklic pa je zakonsko urejen v državi gostiteljici) in če je v interesu migranta, da predloži take informacije, ker mu omogočajo, da se v celoti ali delno izogne obveznosti opravljanja preizkusa poklicne usposobljenosti ali prilagoditvenega obdobja; upoštevati je treba vse vrste dokazil, zato migrantu ni treba predložiti potrdila, ki ga je izdal pristojni organ; na primer, država članica gostiteljica mora sprejeti plačilne liste ali potrdila delodajalcev; vendar pa je bistveno, da je v kakršnem koli dokazilu jasno opredeljena poklicna dejavnost, ki jo opravlja migrant; vendar pa je v naslednjih primerih mogoče zahtevati potrdilo, ki ga je izdal pristojni organ v matični državi članici:</p>

⁹ Ko IMI začne delovati za zadevni poklic.

¹⁰ Glej opombo 9.

	<p>- za avtomatično priznavanje poklicnih kvalifikacij na podlagi poklicnih izkušenj v skladu s členi od 16 do 19, glej Prilogo VII(1)(c) k Direktivi;</p> <p>- za utemeljitev treh let poklicnih izkušenj imetnikov dokazila o kvalifikacijah iz tretje države v skladu s členom 3(3) Direktive;</p> <p>- za panožne poklice za izkoriščanje avtomatičnega priznavanja na podlagi določb Direktive 2005/36/ES o splošnih ali posebnih pridobljenih pravicah, na primer (glej: člen 23(1) do (5), člen 27(1) za zdravnike specialiste, člen 33 in 33(a) za medicinske sestre, člen 37 za zobozdravnike, člen 39 za veterinarje, člen 43 in 43(a) za babice, člen 49(2) za arhitekto), ter za babice in farmacevte za izkoriščanje avtomatičnega priznavanja kvalifikacije v nekaterih okoliščinah (glej člen 41 in člen 45(3));</p> <p>(f) dokazila o dobrem imenu ali ugledu migranta, ali potrdilo, da ni razglasil stečaja, prekinil opravljanja poklica ali da zanj ne velja prepoved opravljanja poklica v primeru resne poklicne kršitve ali kaznivega dejanja, ali izjavo pod prisego ali slovesno izjavo (če se ta zahteva uporablja tudi za državljane) v skladu s Prilogo VII(1)(d) k Direktivi;</p> <p>(g) potrdilo o zdravstveni sposobnosti (če se ta zahteva uporablja tudi za državljane) (Priloga VII(1)(e) k Direktivi), ki ga izda pristojni organ, ki je lahko zasebni zdravnik (splošni ali specialist, odvisno od zahtevanega potrdila);</p> <p>(h) dokazilo o premoženjskem stanju prosilca in dokazilo o zavarovanju (če se za zahteva uporablja tudi za državljane) (glej podrobnosti v Prilogi VII(1)(f) k Direktivi);</p> <p>(i) za kvalifikacije, za katere velja avtomatično priznavanje v skladu z naslovom III, poglavje III, in ki izpolnjujejo minimalne pogoje usposobljenosti, tako imenovano potrdilo o skladnosti v skladu s Prilogo VII(2);</p> <p>(j) za kvalifikacije, za katere velja avtomatično priznavanje v skladu z naslovom III, poglavje III, in ki izpolnjujejo minimalne pogoje usposobljenosti, toda katerih poimenovanja se ne ujemajo z nazivi, navedenimi v ustrezni prilogi k Direktivi, potrdilo „o spremembi poimenovanja“ v skladu s členom 23(6);</p> <p>(k) za poklice iz naslova III, poglavje 1, lahko pristojni organ države članice gostiteljice od migrantov zahteva, naj zagotovijo informacije o usposabljanju, ki so ga opravili, če so potrebne za ugotovitev pomembnih razlik, ob upoštevanju člena 14 Direktive (glej Prilogo VII(1)(b)); v zvezi s tem lahko pristojni organ države članice gostiteljice po potrebi zahteva informacije o skupnem trajanju študija, študijskih predmetih in njihovem razmerju, ter če je to ustrezno, o razmerju med teoretičnim in praktičnim delom; če prosilec ne more zagotoviti teh informacij, se morajo pristojni organi države članice gostiteljice obrniti na kontaktno točko, pristojni organ ali kateri koli ustrezen organ v matični državi članici; če informacij o usposabljanju ni mogoče pridobiti, bo odločitev pristojnega organa vsekakor temeljila na razpoložljivih informacijah;</p> <p>(l) če ima pristojni organ države članice gostiteljice kakršne koli dvome ali vprašanja v zvezi z dokumenti, navedenimi v tem stolpcu, ki jih je zagotovil migrant, mora to sporočiti enakovrednemu organu v matični državi članici na podlagi upravnega sodelovanja.</p>
<p>C. NESPREJEMLJIV A PRAKSA</p>	<p>(a) Od migranta se ne sme zahtevati, naj predloži več informacij o usposabljanju, kot je navedeno v točki B(k); tu gre za poklicno priznavanje, ne za akademsko priznavanje. Priznanje se ne sme zavrniti samo zato, ker migrant ne more predložiti informacij o usposabljanju v državi članici, v kateri je pridobil kvalifikacije, prav tako se iz istega razloga postopek ne sme neupravičeno odložiti. V takem primeru je pristojni organ dolžan te informacije pridobiti na podlagi upravnega sodelovanja (glej točko (k) pod sprejemljivo prakso).</p> <p>(b) Od migranta se ne sme zahtevati, naj predloži več dokumentov (npr. izjavo o državljanstvu od svojega konzulata) in/ali informacij, kot je navedeno v stolpcu B in/ali na predpisanem obrazcu.</p>
	<p>4. Dokumenti, za katere je mogoče zahtevati, naj jih migrant predloži pristojnemu organu v državi članici gostiteljici v primeru opravljanja začasnih storitev</p>

A. NAJBOLJŠA PRAKSA	<p>(a) [Če ima pristojni organ države članice gostiteljice kakršne koli dvome ali vprašanja v zvezi z dokumenti, navedenimi v stolpcu B, ki jih je zagotovil migrant, mora to sporočiti z uporabo sistema IMI.]¹¹</p>
B. SPREJEMLJIVA PRAKSA	<p>(a) Datirana in podpisana prijava (člen 7(1) Direktive), v kateri so navedeni namen opravljanja storitve na ozemlju države članice gostiteljice, migrant (istovetnost, naslov, poklic, država članica sedeža), poklic, ki ga želi opravljati v državi članici gostiteljici, ter tudi ime zavarovalnice, če obstaja, in številka pogodbe ali drug način kolektivnega zavarovanja v zvezi s poklicno odgovornostjo.</p> <p>(b) Potrdilo o državljanstvu (člen 7(2)(a) Direktive), na primer kopija osebne izkaznice ali potnega lista.</p> <p>(c) Potrdila, da je imetnik zakonito ustanovljen v državi članici (člen 7(2)(b) Direktive); glej seznam dokumentov, ki jih države članice lahko predložijo, v skladu s Prilogo B¹² h kodeksu; vsekakor je bistveno, da je v potrdilu jasno opredeljena poklicna dejavnost, ki jo opravlja migrant.</p> <p>(d) Če potrdilo, predloženo na podlagi točke B(c), ne dokazuje, da migrantu ob izdaji potrdila o zakonitem sedežu (člen 7(2)(b)) ni prepovedano opravljanje poklica, se lahko v ta namen predloži drug dokument (npr. izpisek iz kazenske evidence, dokument poklicnega organa).</p> <p>(e) Kopija dokazil o poklicnih kvalifikacijah (člen 7(2)(c) Direktive), ki so, kakor so opredeljene v členu 3(1)(b) Direktive, kvalifikacije, ki se izkazujejo z dokazili o formalnih kvalifikacijah, potrdilom o kompetenci in/ali poklicnimi izkušnjami.</p> <p>(f) Dokazilo o vsaj dveh letih poklicnih izkušenj, če niti poklic niti usposabljanje nista zakonsko urejena (člen 7(2)(d) Direktive). Sprejeti je treba kakršno koli dokazilo, zato migrantu ni treba predložiti potrdila, ki ga je izdal pristojni organ; na primer, država članica gostiteljica mora sprejeti plačilne liste ali potrdila delodajalcev, če je iz njih jasno razvidna poklicna dejavnost, ki jo opravlja migrant. Če potrdilo iz točke B(c) tudi dokazuje, da ima migrant dve leti poklicnih izkušenj v državi članici sedeža, se ne sme zahtevati noben drug dokument.</p> <p>(g) Dokazilo o nekaznovanosti za poklice na področju varovanja (npr. izpisek iz kazenske evidence).</p> <p>(h) Za poklice, za katere ne velja avtomatično priznavanje in za katere bi bilo na podlagi člena 7(4) Direktive upravičeno preverjanje kvalifikacij, lahko pristojni organ države članice gostiteljice za pospešitev postopka, če je to ustrezno, takoj po prejemu prijave (glej točko 8.B.(b)) migrantom priporoči, naj zagotovijo informacije o opravljenem usposabljanju. Če migrant v enem mesecu po prejemu prijave ne predloži takih informacij, se mora pristojni organ države članice gostiteljice obrniti na kontaktno točko, pristojni organ matične države članice ali kateri koli ustrezen organ v matični državi članici, da bi dobil te informacije. Če pristojni organ države članice gostiteljice migrantom takoj po prejemu prijave ni priporočil, naj predložijo informacije o usposabljanju, mora pristojni organ v prvem mesecu po prejemu prijave pridobiti, če je potrebno, informacije o usposabljanju, ki ga je opravil migrant, prek kontaktne točke, pristojnega organa matične države članice ali katerega koli ustreznega organa v matični državi članici. Če pristojnemu organu kljub vsem prizadevanjem v tem mesecu ni uspelo pridobiti teh informacij, lahko od migranta zahteva, naj jih zagotovi. Z migrantom je treba stopiti v stik takoj, ko je pristojni organ prepričan, da ne more pridobiti nobenih informacij o usposabljanju. Če ni na voljo nobenih informacij, pristojni organ sprejme odločitev na podlagi dokumentov in drugih razpoložljivih informacij. Glede na to, da so informacije o usposabljanju potrebne samo za opredelitev pomembnih razlik med usposabljanji, ki bodo verjetno v škodo javnega zdravja ali varnosti, lahko pristojni organ zahteva samo informacije, ki ustrezajo temu namenu, od naslednjih informacij: skupno trajanje študija, študijski predmeti in</p>

¹¹ Glej opombo 9.

¹² Priloga B še ni na voljo.

	<p>razmerje med njimi ter razmerje med teoretičnim in praktičnim delom, če je to ustrezno.</p> <p>(i) Za poklice, za katere ne velja avtomatično priznavanje in za katere bi bilo na podlagi člena 7(4) Direktive upravičeno preverjanje kvalifikacij, lahko pristojni organ države članice gostiteljice takoj po prejemu prijave (glej točko 8.B.(b)) migrantom priporoči, naj zagotovijo informacije o poklicnih izkušnjah, stalnem strokovnem razvoju, seminarjih in vseh oblikah usposabljanja, ki so se ga udeležili poleg začetnega usposabljanja, ker se lahko, prvič, s tem izognejo preverjanju kvalifikacij ali ker lahko, drugič, poklicne izkušnje in dodatno usposabljanje nadomestijo pomembne razlike med kvalifikacijami in migrantom omogočijo, da se izognejo dopolnilnemu ukrepu.</p> <p>(j) Če ima pristojni organ države članice gostiteljice kakršne koli dvome ali vprašanja v zvezi z dokumenti, navedenimi v tem stolpcu, ki jih je zagotovil migrant, mora to sporočiti enakovrednemu organu v matični državi članici na podlagi upravnega sodelovanja.</p>
C. NESPREJEMLJIV A PRAKSA	<p>(a) Določiti rok za predložitev prijave.</p> <p>(b) Kot dokaz o zakonitem sedežu sprejeti samo potrdilo, ki ga je izdal pristojni organ v matični državi članici.</p> <p>(c) Za preverjanje kvalifikacij zahtevati več informacij o usposabljanju, kot je navedeno v točki B(h).</p> <p>(d) Določiti, da je predložitev dokumentov iz stolpca B(i) predhodni pogoj za preverjanje kvalifikacije.</p> <p>(e) Zahtevati več dokumentov (npr. kopijo zavarovalne pogodbe ali potrdilo zavarovalnice s prijavo) in/ali informacij, kot je navedeno v stolpcu B in/ali na predpisanem obrazcu.</p>
	5. Oblika, v kateri mora migrant predložiti dokumente, ki jih zahtevajo pristojni organi države članice gostiteljice
A. NAJBOLJŠA PRAKSA	<p>(a) [Navadne fotokopije: v primeru utemeljenega dvoma pristojni organ države članice gostiteljice pri pristojnem organu matične države članice preveri verodostojnost kvalifikacije in/ali osebnih podatkov z uporabo sistema IMI.]¹³</p> <p>(b) [Če ni mogoče predložiti overjene kopije,¹⁴ lahko pristojni organ države članice gostiteljice preveri verodostojnost kvalifikacije, potrdila in/ali osebnih podatkov pri pristojnem organu matične države članice z uporabo sistema IMI.]¹⁵</p> <p>(c) Sprejeti, da so vsi dokumenti predloženi v elektronski obliki, tudi v primeru začasnega opravljanja storitev (prijava in spremni dokumenti) [do 28. decembra 2009 glej opombo].¹⁶</p> <p>(d) Sprejeti elektronski podpis.</p>

¹³ Glej opombo 9.

¹⁴ Glej sodbo C-298/99 z dne 21. marca 2002 v zadevi Komisija Evropskih skupnosti proti Italijanski republiki.

<p>B. SPREJEMLJIVA PRAKSA</p>	<p>(a) Navadne fotokopije bistvenih dokumentov (poklicne kvalifikacije, potrdilo o pridobljenih pravicah, potrdila o poklicnih izkušnjah in „osebni podatki“): v primeru dvoma lahko pristojni organ države članice gostiteljice od pristojnega organa matične države članice zahteva potrditev verodostojnosti kvalifikacije, potrdila in/ali „osebni podatkov“.</p> <p>(b) Fotokopije bistvenih dokumentov, ki jih je overil kateri koli organ, pristojen za overjanje (poklicne kvalifikacije, potrdilo o pridobljenih pravicah, potrdila o poklicnih izkušnjah in „osebni podatki“); če overjene kopije ni mogoče predložiti.¹⁷ lahko pristojni organ države članice gostiteljice preveri vsebino in verodostojnost kvalifikacije, potrdila in/ali „osebni podatkov“ na podlagi upravnega sodelovanja.</p> <p>(c) Za ustanovitev je migrantu mogoče ponuditi možnost, da zaprosi za priznanje z ustrežno izpolnjenim obrazcem za prijavo (ki ga zagotovi pristojni organ).</p> <p>(d) Migrantu je mogoče ponuditi možnost, da uporabi standardni dokument za vložitev prijave, ki ga je mogoče zahtevati na podlagi člena 7(1) Direktive.</p> <p>(e) Sprejeti, da migranti pošljejo prijavo iz člena 7(1) Direktive v elektronski obliki. [Od 28. decembra 2009 – datum izvajanja Direktive o storitvah 2006/123/ES – se točka (e) nadomesti z naslednjim: „sprejeti, da so vsi dokumenti za poklice, zajete z direktivo o storitvah, predloženi v elektronski obliki, tudi v primeru začasnega opravljanja storitev (prijava in spremni dokumenti)“.]</p>
<p>C. NESPREJEMLJIVA PRAKSA</p>	<p>(a) Migranti se ne smejo prisiliti, naj predložijo originale¹⁸ ali dokumente, ki so jih potrdili konzularni organi ali nacionalna uprava (na primer z opombo na robu, določeno v Haaški konvenciji), ali naj predložijo dokumente na taksnem papirju, ki je na voljo samo v državi članici gostiteljici.</p> <p>(b) Zanikati pravico do ustanovitve ali zanikati pravico do opravljanja storitev samo zato, ker migrant ni uporabil standardnega dokumenta.</p> <p>(c) Zavrniti sprejetje prijave iz člena 7(1) Direktive v elektronski obliki. [Od 28. decembra 2009 – datum izvajanja Direktive o storitvah 2006/123/ES – se točka (c) nadomesti z naslednjim: „ne sprejeti, da so vsi dokumenti za poklice, zajete z direktivo o storitvah, predloženi v elektronski obliki“.]</p>
<p>6. Prevodi, ki jih zahteva pristojni organ v državi članici gostiteljici</p>	
<p>A. NAJBOLJŠA PRAKSA</p>	<p>(a) [Prevod se ne sme zahtevati, zlasti za poklice iz naslova III, poglavje 3, Direktive, glede na to, da je poimenovanje kvalifikacije navedeno v prilogi k Direktivi 2005/36/ES; v primeru dvoma se vprašanja posredujejo pristojnemu organu matične države članice z uporabo sistema IMI¹⁹.</p>
<p>B.</p>	<p>(a) Prevodi se lahko zahtevajo samo, če so resnično²⁰ potrebni za obdelavo prošnje.</p>

¹⁵ Glej opombo 9.

¹⁶ Sprejemanje elektronskih dokumentov bo od 28. decembra 2009 obvezno za poklice, zajete z direktivo o storitvah, v skladu s členom 8 direktive o storitvah (Direktiva 2006/123/ES).

¹⁷ Glej opombo 14.

¹⁸ Glej opombo 14.

¹⁹ Glej opombo 9.

SPREJEMLJIVA PRAKSA	<p>(b) Zahteve po overjenih ali odobrenih prevodih je treba omejiti na bistvene dokumente (poklicne kvalifikacije, potrdilo o pridobljenih pravicah, „osebni podatki“, potrdila o poklicnih izkušnjah); (upoštevajoč, da več overjenih ali odobrenih dokumentov kot se zahteva od migranta, višje stroške bo imel).²¹ Vendar pa je treba neoverjene prevode sprejeti za kvalifikacije za poklice iz naslova III, poglavja 3, Direktive; v primeru dvoma se vprašanja posredujejo pristojnemu organu matične države članice na podlagi upravnega sodelovanja.</p> <p>(c) Overjeni prevodi standardnih dokumentov, kot so osebne izkaznice, potni listi itd., se ne smejo zahtevati.</p> <p>(d) Država članica gostiteljica mora sprejeti overjene ali odobrene prevode iz matične države članice; vendar pa se lahko migranti svobodno odločijo, v kateri državi članici želijo dobiti overjen ali odobren prevod.</p>
C. NESPREJEMLJIVA PRAKSA	(a) Zahteve za prevode, ki ne izpolnjujejo meril, opredeljenih v stolpcu B.
7. Zbiranje dokumentov: predpisani roki in manjkajoči dokumenti za ustanovitev	
A. NAJBOLJŠA PRAKSA	<p>(a) Obdelava prošenj traja manj kot tri ali štiri mesece, ki so dovoljeni z Direktivo.</p> <p>(b) Obdelava prošenj prek elektronskih sredstev [do 28. decembra 2009 glej opombo]²².</p>
B. SPREJEMLJIVA PRAKSA	<p>(a) Pristojni organi morajo na zahtevo pred vložitvijo prošnje za priznanje migrantu zagotoviti izčrpen seznam dokumentov, ki jih bo morda moral predložiti v podporo svoji prošnji (potem ko kandidat naknadno predloži te dokumente, mora pristojni organ v državi članici gostiteljici spis šteti za popoln, razen če ni ustrezno utemeljena zahteva po dodatnih dokumentih). Če se zahtevajo overjeni prevodi nekaterih dokumentov (glej točko 6 kodeksa), je treba migranta obvestiti, kje jih lahko dobi.</p> <p>(b) Pristojni organ države članice gostiteljice mora v skladu s členom 51(1) Direktive potrditi prejem prošnje v enem mesecu od prejema, prosilca obvestiti o kakršnem koli manjkajočem dokumentu in točno navesti, kaj manjka (npr.: kopija kvalifikacije, informacije o skupnem trajanju študija, študijskih predmetih in razmerju med njimi, ter če je to ustrezno, razmerju med teoretičnim in praktičnim delom itd.); v tej potrditvi prejema je treba prosilca opozoriti, da rok ne bo začel teči, dokler ne bodo predloženi vsi manjkajoči dokumenti.</p> <p>(c) Kadar migrant posebej vpraša pristojni organ v državi članici gostiteljici, ali so dokumenti, ki jih je predložil, popolni, ima pravico do te informacije.</p> <p>(d) Pri poklicih iz poglavij I in II naslova III Direktive je treba prosilce pred iztekom trimesečnega roka obvestiti, da bo rok podaljšan za en mesec, razen če je pristojni organ v potrditvi prejema jasno navedel, da bo postopek trajal štiri mesece.</p>

²⁰ Vzemimo primer Švedske, v kateri je mogoče dokumente za nekatere organe predložiti v švedščini, danščini, norveščini, finščini, angleščini ali francoščini.

²¹ Glej opombo 14.

²² Sprejemanje elektronskih dokumentov bo od 28. decembra 2009 obvezno za poklice, zajete z direktivo o storitvah, v skladu s členom 8 direktive o storitvah (Direktiva 2006/123/ES).

	(e) [Od 28. decembra 2009 – datuma izvajanja Direktive 2006/123/ES: „obdelava prošelj prek elektronskih sredstev za poklice, zajete z direktivo o storitvah“].
C. NESPREJEMLJIVA PRAKSA	<p>(a) Zahteve za dodatne dokumente, ki niso vključeni na izvorni seznam, o katerem je bil prosilec obveščten v potrditvi prejema, razen če je to ustrezno utemeljeno, ali zahteve za dokumente, ki jih je migrant že predložil.</p> <p>(b) Neupoštevanje roka, določenega v Direktivi.</p> <p>(c) Neobvestitev ali zagotovitev manj informacij, kot je navedeno v stolpcu B.</p>
	8. Zbiranje dokumentov: predpisani roki in manjkajoči dokumenti za preverjanje kvalifikacij v primeru opravljanja storitev (člen 7(4) Direktive)
A. NAJBOLJŠA PRAKSA	<p>(a) Obdelava primerov iz člena 7(4) traja manj časa, kot je dovoljeno z Direktivo.</p> <p>(b) Dokumenti, poslani prek elektronskih sredstev [do 28. decembra 2009 glej opombo]²³.</p>
B. SPREJEMLJIVA PRAKSA	<p>(a) Preverjanje kvalifikacij je lahko utemeljeno samo pri zakonsko urejenih poklicih, ki vplivajo na javno zdravje ali varnost in za katere ne velja avtomatično priznavanje. Tako predhodno preverjanje je mogoče le, kadar je namen preverjanja preprečiti resno škodo za zdravje ali varnost prejemnika storitev zaradi nezadostne poklicne kvalifikacije ponudnika storitev in kadar takšno preverjanje ne presega tistega, kar je potrebno za ta namen.</p> <p>(b) Pristojni organ lahko takoj po prejemu prijave za poklice, za katere ne velja avtomatično priznavanje, in če je ustrezno, migrantom priporoči, naj zagotovijo informacije o usposabljanju, poklicnih izkušnjah, stalnem strokovnem razvoju in/ali dodatnem usposabljanju/seminarjih. Pristojni organ se lahko v zvezi z usposabljanjem tudi odloči, da se bo obrnil na kontaktno točko, pristojni organ matične države članice ali kateri koli drug organ, da bi pridobil te informacije (glej točko 4.B.(h).(i)).</p> <p>(c) Zamuda pri sprejetju odločitve je lahko upravičena samo, če nastopi ena ali več naslednjih težav: - informacije, navedene v členu 7(1), manjkajo; eden ali več dokumentov, navedenih v členu 7(2), kadar je to ustrezno, manjka; - dvom o verodostojnosti ali resničnosti enega od dokumentov, navedenih v členu 7(2); - v primerih, v katerih je preverjanje kvalifikacij upravičeno za poklice, za katere ne velja avtomatično priznavanje, in pristojni organ v prvem mesecu po prejemu prijave od migranta ali prek kontaktne točke ali pristojnega organa matične države članice ali katerega koli ustreznega organa v matični državi članici ni dobil nobenih informacij o usposabljanju migranta ali potrebuje dodatne informacije ali je ravno prejel te informacije in še ni imel časa, da bi jih preučil (glej točko 4.B.(h)). Razloge za zamudo je treba pisno sporočiti migrantu; zlasti če niso bile pridobljene nobene informacije o usposabljanju, mora pristojni organ države članice gostiteljice jasno navesti, kako je ukrepal, da bi pridobil te informacije, in razloge za neuspeh.</p> <p>(d) Rok za rešitev težave mora biti čim krajši in ne sme presegati enega meseca.</p> <p>(e) Dvomesečni rok, v katerem mora pristojni organ sprejeti odločitev, teče od trenutka, ko je bila težava odpravljena (npr. pristojni organ matične države članice</p>

²³ Sprejemanje elektronskih dokumentov bo od 28. decembra 2009 obvezno za poklice, zajete z direktivo o storitvah, v skladu s členom 8 direktive o storitvah (Direktiva 2006/123/ES).

	<p>je potrdil verodostojnost dokumenta, ali je migrant zagotovil informacije o usposabljanju, ali je pristojni organ države članice gostiteljice sam pridobil informacije o usposabljanju itd.). Če pristojnemu organu države članice gostiteljice kljub vsem prizadevanjem nikakor ni uspelo rešiti težave v tem enomesečnem roku, mora pristojni organ odločitev sprejeti v dveh mesecih po izteku tega enomesečnega roka.</p> <p>(f) Če težave ni mogoče hitro rešiti, je treba odločitev sprejeti na podlagi razpoložljivih dokumentov in informacij.</p> <p>(g) Odločitev, s katero se migrantu naloži dopolnilni ukrep, mora vsebovati informacije iz točke 10.B (c) in točke 12.B(b).</p> <p>(h) [Od 28. decembra 2009 – datuma izvajanja Direktive 2006/123/ES: „Dokumenti, poslani prek elektronskih sredstev, za poklice, zajete z direktivo o storitvah“.]</p>
<p>C. NESPREJEMLJIV A PRAKSA</p>	<p>(a) Zahtevati dokumente, ki niso navedeni v točki 4.B.</p> <p>(b) Neupravičeno odlagati sprejetje odločitve.</p> <p>(c) Zagotoviti manj informacij, kot je navedeno v stolpcu B(g).</p>

III. DOPOLNILNI UKREPI

	9. Preizkus poklicne usposobljenosti za ustanovitev v državi članici gostiteljici
A. NAJBOLJŠA PRAKSA	<p>(a) Pogostost: glede na povpraševanje, več kot dva preizkusa na leto.</p> <p>(b) Priprava: pristojni organ ali kontaktna točka na zahtevo zagotovi informacije o kakršnih koli pripravah, ki so na voljo, sezname priporočenega gradiva in primere preizkusov.</p> <p>(c) V primeru težav pri prijavi na preizkus kontaktna točka in/ali pristojni organ pomaga migrantu.</p>
B. SPREJEMLJIVA PRAKSA	<p>(a) Pogostost: glede na povpraševanje, najmanj dva preizkusa na leto; za sezonske dejavnosti²⁴ je treba organizirati več preizkusov, ki morajo biti zgoščeni v prvem delu sezone.</p> <p>(b) Pristojni organ mora kandidatu dati na voljo seznam nacionalnih organov, pristojnih za organizacijo preizkusov poklicne usposobljenosti.</p> <p>(c) Da bi migrantu omogočili izbiro med preizkusom usposobljenosti in obdobjem usposabljanja, ga mora pristojni organ nemudoma obvestiti o bistvenih elementih v zvezi z vsebino in organizacijo preizkusa (predpisani roki, pisni in/ali ustni preizkusi, možnosti itd.).</p> <p>(d) Ko se migrant odloči za preizkus, ga mora pristojni organ nemudoma obvestiti o upravnih formalnostih, ki jih mora migrant izpolniti za prijavo na preizkus poklicne usposobljenosti; zagotoviti je treba prijavni obrazec za preizkus strokovne usposobljenosti.</p> <p>(e) Migranti lahko ponavljajo preizkus. Pri pravilih o tem, kolikokrat lahko kandidati opravljajo preizkus, je treba upoštevati nacionalno prakso (ob ustreznem upoštevanju načela nediskriminacije).</p>
C. NESPREJEMLJIVA PRAKSA	<p>(a) Pogostost: manj kot dva preizkusa na leto; za sezonske dejavnosti manj, kot je navedeno v stolpcu B(a).</p> <p>(b) Zagotoviti manj informacij, kot je navedeno v stolpcu B.</p> <p>(c) Naložiti dopolnilni ukrep, ne da bi bila migrantu dana možnost dokazati, da je manjkajoče znanje ali veščine pridobil s poklicnimi izkušnjami in/ali dodatnim usposabljanjem in/ali stalnim strokovnim razvojem in/ali udeležbo na seminarjih.</p>
	10. Preizkus poklicne usposobljenosti za opravljanje začasnih storitev v državi članici gostiteljici
A. NAJBOLJŠA PRAKSA	<p>(a) Priprava: pristojni organ ali kontaktna točka na zahtevo zagotovi informacije o kakršnih koli pripravah, sezname priporočenega gradiva in primere preizkusov.</p> <p>(b) V primeru težav pri prijavi na preizkus kontaktna točka in/ali pristojni organ pomaga migrantu.</p>

²⁴ Zlasti za smučarske učitelje, kot se zahteva v odločbah o odobritvi odstopanj (http://ec.europa.eu/internal_market/qualifications/general-system_otherprof_ski_instructors_en.htm).

	(c) Migrant mora imeti možnost ponavljati preizkus v mesecu po neuspešnem preizkusu.
B. SPREJEMLJIVA PRAKSA	<p>(a) Če migrant ob prijavi ni predložil nobenih informacij o poklicnih izkušnjah, dodatnem usposabljanju in/ali stalnem strokovnem razvoju in/ali udeležbi na seminarjih, mu je treba najprej dati možnost dokazati, da je manjkajoče znanje ali veščine pridobil s poklicnimi izkušnjami, in/ali stalnim strokovnim razvojem in/ali dodatnim usposabljanjem in/ali seminarji.</p> <p>(b) Pogostost preizkusa: odvisno od potreb, ker je treba preizkus izvesti v enem mesecu po sprejetju odločitve o določitvi preizkusa.</p> <p>(c) V odločitvi, s katero se zahteva, naj migrant s preizkusom dokaže, da je pridobil manjkajoče znanje, je treba kandidate obvestiti o datumu, kraju, vsebini in organizaciji preizkusa (predpisani roki, pisni in/ali ustni preizkusi, možnosti itd.). V odločitvi mora biti tudi navedeno, da migrant lahko opravlja storitev, če vsi ukrepi v zvezi s preizkusom, vključno z rezultati preizkusa, niso končani v enem mesecu.</p> <p>(d) Migranti lahko ponavljajo preizkus. V takih primerih migrantom ni treba znova začeti celotnega postopka; nov preizkus mora biti organiziran čim prej. Pri pravilih o tem, kolikokrat lahko kandidati opravljajo preizkus, je treba upoštevati nacionalno prakso (ob ustreznem upoštevanju načela nediskriminacije).</p>
C. NESPREJEMLJIVA PRAKSA	<p>(a) Naložiti dopolnilni ukrep, ne da bi bila migrantu dana možnost dokazati, da je manjkajoče znanje ali veščine pridobil s poklicnimi izkušnjami in/ali dodatnim usposabljanjem in/ali stalnim strokovnim razvojem in/ali udeležbo na seminarjih.</p> <p>(b) Zagotoviti manj informacij ali pravic, kot je navedeno v stolpcu B.</p>
11. Prilagoditveno obdobje za ustanovitev v državi članici gostiteljici	
A. NAJBOLJŠA PRAKSA	<p>(a) Pristojni organ ali kontaktna točka na zahtevo migrantu v vednost sporoči izkušnje iz uspešnih prilagoditvenih obdobj (na primer sezname priporočene literature).</p> <p>(b) Če je mogoče, mora migrant svobodno izbrati nadzornika usposabljanja in kraj, v katerem bo preživel prilagoditveno obdobje.</p> <p>(c) V primeru težav pri iskanju kraja za prilagoditveno obdobje kontaktna točka in/ali pristojni organ pomaga migrantu.</p>
B. SPREJEMLJIVA PRAKSA	<p>(a) Da bi migrantu omogočili izbiro med preizkusom usposobljenosti in obdobjem usposabljanja, ga mora pristojni organ nemudoma obvestiti o bistvenih elementih v zvezi z vsebino in organizacijo prilagoditvenega obdobja.</p> <p>(b) Ko se migrant odloči za prilagoditveno obdobje, ga mora pristojni organ nemudoma obvestiti o upravnih formalnostih, ki jih mora izpolniti za prijavo za prilagoditveno obdobje.</p> <p>(c) Kadar nacionalne strukture države gostiteljice to omogočajo, lahko migrant med prilagoditvenim obdobjem prejema plačilo; vendar to ne pomeni pravice; vseeno pa mora biti obveščen o tem.</p> <p>(d) Če so na nacionalni ravni opredeljeni predpisi za udeleženca usposabljanja, se morajo na podlagi načela enake obravnave uporabljati tudi za migrante.</p> <p>(e) Država članica gostiteljica lahko odgovornost za organizacijo prilagoditvenih obdobj prenese na pooblaščen ustanove in/ali nadzornike usposabljanja. Vendar pa ukrepi v zvezi s prilagoditvenim obdobjem ne smejo biti tako zastrašujoči, da pomenijo posredno in nesorazmerno oviro za migranta (npr.:</p>

	predolga pot do kraja, v katerem poteka obdobje usposabljanja, preveč omejevalni pogoji itd.). Migrantu je treba zagotoviti seznam ustanov/oseb, odgovornih za prilagoditvena obdobja, za poklic, ki ga želi opravljati.
C. NESPREJEMLJIV A PRAKSA	(a) Naložiti dopolnilni ukrep, ne da bi bila migrantu dana možnost dokazati, da je manjkajoče znanje ali veščine pridobil s poklicnimi izkušnjami in/ali dodatnim usposabljanjem in/ali stalnim strokovnim razvojem in/ali udeležbo na seminarjih. (b) Zagotoviti manj informacij, kot je navedeno v stolpcu B.
	12. Prilagoditveno obdobje za opravljanje začasnih storitev v državi članici gostiteljici
A. NAJBOLJŠA PRAKSA	(a) Pristojni organ ali kontaktna točka na zahtevo migrantu v vednost sporoči izkušnje iz uspešnih prilagoditvenih obdobj (na primer sezname priporočene literature).
B. SPREJEMLJIVA PRAKSA	(a) Če migrant ob prijavi ni predložil nobenih informacij o poklicnih izkušnjah in/ali dodatnem usposabljanju in/ali stalnem strokovnem razvoju in/ali udeležbi na seminarjih, mu je treba najprej dati možnost dokazati, da je manjkajoče znanje ali veščine pridobil s poklicnimi izkušnjami, stalnim strokovnim razvojem in/ali dodatnim usposabljanjem in/ali seminarji. (b) V odločitvi, s katero se zahteva, naj migrant s prilagoditvenim obdobjem dokaže, da je pridobil manjkajoče znanje, je treba kandidate obvestiti o datumu začetka, kraju, trajanju in vsebini prilagoditvenega obdobja; migrant mora biti obveščen tudi o plačilu in predpisih. Prilagoditveno obdobje je treba opraviti in rezultate sporočiti v enem mesecu od te odločitve; zato se prilagoditveno obdobje lahko predlaga samo, če njegovo trajanje ne presega enomesečnega roka; v odločitvi je treba navesti tudi, da migrant lahko opravlja storitev, če prilagoditveno obdobje ni bilo organizirano v enem mesecu. (c) Ukrepi v zvezi s prilagoditvenim obdobjem ne smejo biti tako zastrašujoči, da pomenijo posredno in nesorazmerno oviro za migranta. (d) Kadar nacionalne strukture države gostiteljice to omogočajo, lahko migrant med prilagoditvenim obdobjem prejema plačilo; vendar to ne pomeni pravice; vseeno pa mora biti obveščen o tem. (e) Če so na nacionalni ravni opredeljeni predpisi za udeleženca usposabljanja, se morajo na podlagi načela enake obravnave uporabljati tudi za migrante.
C. NESPREJEMLJIV A PRAKSA	(a) Naložiti dopolnilni ukrep, ne da bi bila migrantu dana možnost dokazati, da je manjkajoče znanje ali veščine pridobil s poklicnimi izkušnjami in/ali dodatnim usposabljanjem in/ali stalnim strokovnim razvojem in/ali udeležbo na seminarjih. (b) Zagotoviti manj informacij, kot je navedeno v stolpcu B.

IV. PRISTOJBINE

	13. Pristojbine, ki jih plača migrant v državi članici gostiteljici v primeru ustanovitve in preverjanja kvalifikacij na podlagi člena 7(4) (opravljanje storitev)
A. NAJBOLJŠA PRAKSA	(a) Brez pristojbin.
B. SPREJEMLJIVA PRAKSA	Od migranta je mogoče zahtevati, naj plača pristojbine za obravnavo svoje prošnje, preizkus poklicne usposobljenosti ali prilagoditveno obdobje, če so izpolnjeni naslednji pogoji: (a) pristojbine ne smejo presežati realnih stroškov opravljene storitve; (b) pristojbine morajo biti primerljive s pristojbinami, ki jih v podobnih okoliščinah plačajo državljani države članice gostiteljice; (c) pristojbine se ne smejo določiti v višini, ki bi v praksi onemogočala uresničevanje pravic, določenih v Direktivi; (d) lahko se naložijo pavšalne pristojbine, če jih je mogoče utemeljiti s sklicevanjem na povprečne stroške obdelave prošnje.
C. NESPREJEMLJIVA PRAKSA	(a) Zaračunavanje pristojbin, ki ne izpolnjujejo meril iz stolpca B. (b) Zaračunavanje pristojbin v zvezi s prijavo iz člena 7 (svobodno opravljanje storitev); to se ne uporablja za primere iz člena 7(4).

V. PRAVILA O OBRAZLOŽENIH ODLOČBAH IN PRITOŽBAH

	14. Pravila o obrazloženih odločbah in pritožbah
A. NAJBOLJŠA PRAKSA	<p>(a) V odločbi, ki jo sprejme pristojni organ, je navedena pravica migranta do pritožbe, pojasnjen je postopek, v skladu s katerim je treba ravnati, določen pa je tudi rok za vložitev pritožbe v zadevni državi članici.</p> <p>(b) Migrant je obveščen o zunajsodnih postopkih in zlasti naslovu spletne strani sistema SOLVIT.</p>
B. SPREJEMLJIVA PRAKSA	<p>(a) Vse sprejete odločitve morajo biti obrazložene.</p> <p>(b) Pristojni organ mora migranta obvestiti o pravici do sodne (ali upravne) pritožbe, ki mu je na voljo, določiti postopek, v skladu s katerim mora ravnati, in rok za pritožbe v zadevni državi članici; obvestiti ga je treba tudi o posledicah, če organ, pristojen za obdelavo prošnje, ne odgovori v predpisanem roku.</p> <p>(c) Kontaktna točka na zahtevo migranta zagotovi dodatne informacije o sistemu SOLVIT²⁵ in na zahtevo zagotovi pomoč.</p>
C. NESPREJEMLJIVA PRAKSA	<p>(a) Neobrazložitev ali nezadovoljivi razlogi. Argumenti, ki temeljijo na „akademskem priznavanju“, niso sprejemljivi.</p> <p>(b) Neobvestitev o pravici migranta do pritožbe.</p>

²⁵ <http://ec.europa.eu/solvit/index.htm>

VI. USKLAJEVANJE

	15. Usklajevanje
A. NAJBOLJŠA PRAKSA	(a) Redna srečanja med pristojnimi organi, zadolženimi za različne poklice, v državi članici zaradi izmenjave izkušenj. (b) Mreža kontaktnih točk na ravni EU.
B. SPREJEMLJIVA PRAKSA	(a) Redni stiki na nacionalni ravni med nacionalnimi koordinatorji in pristojnimi organi, neposredno ali posredno prek posrednikov. (b) Stiki med koordinatorji različnih držav članic na ravni EU. (c) Redni stiki med kontaktnimi točkami.
C. NESPREJEMLJIV A PRAKSA	(a) Manj stikov ali usklajevanja, kot je navedeno v stolpcu B.

VII. JEZIKOVNO ZNANJE

16. Jezikovno znanje	
A. NAJBOLJŠA PRAKSA	(a) Če obstaja dvom o točnosti izkaza o usposobljenosti ali dokumenta, ki dokazuje jezikovno znanje, lahko pristojni organ države članice gostiteljice od pristojnega organa matične države članice zahteva potrditev točnosti kvalifikacije ali dokumenta, ki dokazuje jezikovno znanje, na podlagi upravnega sodelovanja [in sistema IMI]. ²⁶
B. SPREJEMLJIVA PRAKSA	<p>Priznavanje poklicnih kvalifikacij ne sme biti podvrženo jezikovnemu znanju, razen če je to del kvalifikacij (npr. logopedi). Jezikovne zahteve ne smejo presegati tega, kar je potrebno in sorazmerno za opravljanje poklica v državi članici gostiteljici. Upoštevati jih je mogoče samo za vsak primer posebej; enega od naslednjih dokumentov je treba šteti za zadostnega za dokaz jezikovnega znanja:</p> <p>(a) kopijo izkaza o usposobljenosti, pridobljenega v jeziku države članice gostiteljice;</p> <p>(b) kopijo izkaza o usposobljenosti, ki dokazuje znanje jezika(-ov) države članice gostiteljice (npr. univerzitetna diploma, izkaz o usposobljenosti trgovinske zbornice, izkazi o usposobljenosti, ki so jih izdale priznane jezikovne institucije, kot je Goethejev inštitut, itd.);</p> <p>(c) dokazilo o predhodnih poklicnih izkušnjah na ozemlju države članice gostiteljice;</p> <p>(d) če migrant ne predloži dokazil iz točk (a) do (c), se lahko določi ustrezen razgovor ali preizkus (ustni in/ali pisni).</p>
C. NESPREJEMLJIVA PRAKSA	<p>(a) Za priznanje kvalifikacije zahtevati jezikovno znanje, razen če je to del kvalifikacije (npr. logopedi).</p> <p>(b) Sprejemati samo izkaze o usposobljenosti, ki jih izdajajo nekatere vrste ustanov, in zahtevati, naj migranti predložijo izvornike ali dokumente, ki so jih potrdili konzularni organi ali nacionalna uprava (na primer z opombo na robu, določeno v Haaški konvenciji), ali naj predložijo dokumente na taksnem papirju, ki je na voljo samo v državi članici gostiteljici.</p> <p>(c) Sistematično nalagati preizkuse.</p>

²⁶ Glej opombo 9.

Priloga A

Informacije, ki jih mora matična država članica predložiti o „enakem obravnavanju kvalifikacij“ na podlagi člena 12 Direktive 2005/36/ES

1. Opis poklica in vrste dejavnosti, do katerih obe kvalifikaciji omogočata dostop

--

2. Potrditev, da kvalifikacija iz točke 4 daje enake pravice v zvezi z začetkom opravljanja in opravljanjem zakonsko urejenega poklica v matični državi članici kot kvalifikacija iz točke 5, in kratek opis teh pravic

--

3. Navedba, ali so bile za kvalifikacijo iz točke 4 odobrene enake pravice ali kvalifikacija zajema drug položaj

--

4. Opis ravni, trajanja usposabljanja in vseh drugih ustreznih značilnosti kvalifikacije, ki šteje za enakovredno

--

5. Opis kvalifikacije, ki šteje za enakovredno drugi kvalifikaciji

--

6. Navedba pristojnih organov, ki izdajajo kvalifikacije.

PRILOGA B
KATEGORIJE DOKUMENTOV, KI DOKAZUJEJO ZAKONITO USTANOVITEV
IZ ČLENA 7(2)(b) DIREKTIVE 2005/36/ES

I. Spodaj navedeni dokumenti so dokumenti, ki se štejejo za dokazila o zakoniti ustanovitvi dejavnosti usposobljenih strokovnjakov v domači državi članici za namen opravljanja storitev v državi članici gostiteljici, če izpolnjujejo naslednje pogoje:

- **potrjujejo, da ima oseba zakonito ustanovljeno dejavnost¹, kadar prvič vložijo prijavo, ter**
- **navedejo zadevni poklic.**

Nobenega drugega dokumenta ni mogoče zahtevati, če dokument tudi potrjuje, da migrantu ni prepovedano opravljanje poklica v času predložitve potrdila o zakoniti ustanovitvi.

A) POKLIC JE V DRŽAVI ČLANICI SEDEŽA ZAKONSKO UREJEN

Kot potrdilo o zakoniti ustanovitvi se lahko zahteva samo eden od spodaj navedenih dokumentov in migrant lahko sam izbere najustreznejšega.

SAMOZAPOSELENE OSEBE

(Naslednji dokumenti so načeloma na voljo v večini ali vseh državah članicah)

- potrdilo pristojnega organa **ali**
- potrdilo poklicnih združenj, ki jim države članice poverijo urejanje pogojev dostopa do poklica in njegovega opravljanja, **ali**
- kopija dovoljenja za opravljanje poklica **ali**
- kopija trgovskega/gospodarskega registra **ali**

(Naslednji dodatni dokumenti so na voljo v navedenih državah članicah)

- izpisek iz poklicnega registra, ki ga vodi pristojni organ:
CY /AT (za psihoterapevte, zdravstvene psihologe, klinične psihologe, glasbene terapevte in računovodske poklice: izpisek s seznama mora biti natisnjen z interneta) / **LU**

ali

¹Člen 7(2)(b) Direktive 2005/36/ES določa, da je strokovnjak zakonito ustanovljen v državi članici, kadar ima v tej državi članici pravico do opravljanja poklica, za katerega je usposobljen. To pomeni, da zadevnemu strokovnjaku v času, ko namerava opravljati storitve v drugi državi članici, v državi članici sedeža ni prepovedano opravljati njegovega poklica. Vendar to ne pomeni, da mora zadevni strokovnjak dejansko opravljati svoj poklic v državi članici sedeža v času, ko namerava opravljati storitve v drugi državi članici. Vendar se od strokovnjaka zahteva, da je, če poklic, za katerega je usposobljen v državi članici sedeža, v državi članici, kjer želi opravljati poklic, ni zakonsko urejen, v preteklih deset letih svoj poklic opravljal vsaj dve leti.

– potrdilo o plačanih socialnih prispevkih:

BG – kopija iz registra socialnih zavarovanj ali dokument, ki ga izda nacionalni inštitut za socialna zavarovanja / **LU**

ali

– dokazilo o plačilu davkov:

BG / EL / ES / LU

ali

– potrdilo o izpolnjevanju obveznosti in nekaznovanju

BG (ki ga izda zadevno okrožno sodišče ali registratura)

ali

– zavarovalna polica / potrdilo o zavarovanju poklicne odgovornosti:

BG / PL (cenilci, upravljavci nepremičnin, nepremičninski agenti – poleg dovoljenja za opravljanje poklica)

ali

– izjava naročnikov:

BG (za samozaposlene osebe, ki niso članice zbornice ali poklicne organizacije).

ZAPOSLENI

(Naslednji dokumenti so načeloma na voljo v večini ali vseh državah članicah)

– potrdilo pristojnega organa **ali**

– potrdilo poklicnih združenj, ki jim države članice poverijo urejanje pogojev dostopa do poklica in njegovega opravljanja, **ali**

– kopija dovoljenja za opravljanje poklica **ali**

(Naslednji dodatni dokumenti so na voljo v navedenih državah članicah)

– izpisek iz poklicnega registra, ki ga vodi pristojni organ:

CY / AT (za psihoterapevte, zdravstvene psihologe, klinične psihologe, glasbene terapevte in računovodske poklice: izpisek s seznama mora biti natisnjen z interneta) / **LU**

ali

izpisek iz registra zaposlenih podjetja:

FR (za pogrebne dejavnosti)

ali

– potrdilo o plačanih socialnih prispevkih:

BG (kopija iz registra socialnih zavarovanj / dokument, ki ga izda nacionalni inštitut za socialna zavarovanja / kopija iz registra zaposlenih) **LU**

ali

– dokazilo o plačilu davkov:

BG / ES / LU

ali

– potrdilo o izpolnjevanju obveznosti in nekaznovanju:

BG (ki ga izda zadevno okrožno sodišče ali registratura)

ali

– plačilni listi

FR

– zavarovalna polica / potrdilo o zavarovanju poklicne odgovornosti:

PL (cenilci, upravljavci nepremičnin, nepremičninski agenti – poleg dovoljenja za opravljanje poklica).

B) POKLIC V DRŽAVI ČLANICI SEDEŽA NI ZAKONSKO UREJEN

Kot potrdilo o zakoniti ustanovitvi se lahko zahteva samo eden od spodaj navedenih dokumentov in migrant lahko sam izbere najustreznejšega.

1) SAMOZAPOSLENE OSEBE

(Naslednji dokumenti so načeloma na voljo v večini ali vseh državah članicah)

– dovoljenje za opravljanje poklica **ali**

– kopija trgovskega ali gospodarskega registra ali registra podjetij **ali**

– potrdilo poklicnih združenj **ali**

(Naslednji dodatni dokumenti so na voljo v navedenih državah članicah)

– potrdilo o plačanih socialnih prispevkih:

BG – kopija iz registra socialnih zavarovanj ali dokument, ki ga izda nacionalni inštitut za socialna zavarovanja / **CY / LU / PT**

ali

– dokazilo o plačilu davkov:

BG / DE / / EL / ES / LU / UK (podatki državnega davčnega in carinskega urada (*HM Revenue and Customs*) o obdavčitvi ali zadnji računovodski izkaz) / **PT**

ali

poslovna davčna sklicna številka

UK

ali

– podatki o registraciji DDV

UK

ali

– potrdilo o izpolnjevanju obveznosti in nekaznovanju:

BG (ki ga izda zadevno okrožno sodišče ali registratura)

ali

– izjava naročnikov:

BG / DE (člani svobodnih poklicev, ki so samozaposleni in niso člani zbornice (npr. turistični vodiči), lahko predložijo samo potrdila, ki so jih izdali naročniki, skupaj z dokumentom, ki ga je izdal lokalni davčni organ) / **UK**

ali

– kopije pogodb

UK

ali

– dokumentacija računovodje

UK

ali

– potrdilo pristojnega organa o zakoniti ustanovitvi:

DK (dokazilo o nekaznovanosti) / **LT** (potrdilo o samozaposlitvi) / **PL** (za poklice iz Priloge IV potrdilo, ki so ga izdali načelniki vojvodstev ali uradi za delo vojvodstev (provinc))

ali

– potrdilo pristojnega organa o registraciji:

CZ (za samozaposlenega samostojnega trgovca: potrdilo poklicne organizacije ali pristojnega organa o registraciji) / **DK**.

2) ZAPOSLENI

(Naslednji dokumenti so načeloma na voljo v večini ali vseh državah članicah)

- potrdilo poklicnih združenj **ali**
- dovoljenje za opravljanje poklica **ali**
- potrdilo delodajalca, s katerim potrjuje vsaj dvoletne poklicne izkušnje v preteklih desetih letih, skupaj s potrdilom o plačanih socialnih prispevkih ali dokazilom o plačilu davkov, **ali**

(Naslednji dodatni dokumenti so na voljo v navedenih državah članicah)

- potrdilo o plačanih socialnih prispevkih:
BG (kopija iz registra socialnih zavarovanj / dokument, ki ga izda nacionalni inštitut za socialna zavarovanja / kopija iz registra zaposlenih) / **LU** / **PT**

ali

- dokazilo o plačilu davkov:
BG / **ES** / **LU** / **UK** (podatki državnega davčnega in carinskega urada (*HM Revenue and Customs*) o obdavčitvi ali kopija P60 (letni izkaz prihodkov za preteklo davčno leto) / **PT**

ali

- plačilni listi:
BG / **FR**

ali

- potrdilo pristojnega organa o zakoniti ustanovitvi:
DK (dokazilo o neobstoju disciplinskih ukrepov) / **PL** (za poklice iz Priloge IV potrdilo, ki so ga izdali načelniki vojvodstev ali uradi za delo vojvodstev (provinc))

ali

- potrdilo pristojnega organa o registraciji:
ES (za zaposlene v javnem sektorju in za zdravstvene poklice).

II. Eden izmed spodaj navedenih dokumentov se lahko zahteva, če dokumenti iz točke 1) ne potrjujejo, da migrantu ni prepovedano opravljanje poklica v času predložitve potrdila o zakoniti ustanovitvi. Iz tega dokumenta mora biti razvidno, da strokovnjaku opravljanje poklica ni prepovedano. Kadar je poklic v državi članici stalnega prebivališča zakonsko urejen, mora biti zahteva po katerem od teh dokumentov utemeljena z izjemnimi okoliščinami, ker bi načeloma moralo biti z uradnimi dokumenti iz točke I.A vedno mogoče potrditi, da osebi opravljanje njenega poklica ni prepovedano.

- potrdilo iz kazenske evidence **ali**
- potrdilo o nekaznovanosti, ki ga izda pristojni organ (tj. sodišče ali policija), **ali**

– potrdilo poklicnih združenj.